

Duivel is dood

Acda en de Munnik

De duivel was een warm en rustig nest,
Nooit kwam het in mij op daar weg te gaan.
Toch maar eens naar de rand gekropen,
Nooit gevlogen, nooit gelopen,
Eerst eens staan.

Iemand riep mijn naam,
De wind, het uitzicht,
ik wilde...(duizelde me aan)
Ik zette af en ik gilde.

Mijn duivel was, ik had alles wat ik wou,
Mond dicht, stil, genieten, dus wees blij.
Maar zo ging het niet, ik haatte iedereen,
Bij elke nieuweling dacht ik meteen:
De toekomst die hij voor zich heeft ligt achter mij.

Iemand riep mijn naam,
Ach deze weg dan al belopen, (het duizelde mij aan),
Dan ligt elke ander nog open...

Duivel is dood,
De duivel is luiheid, de duivel is zo groot
Duivel is dood,
Jaloers is de duivel, de duivel is zo groot.
Duivel is dood,
De duivel is ijdel, de duivel is zo groot...

Ik zag de duivel in elk spiegelruit,
In welk raam ik ook keek, ik zag hem terug.
Kon me d'r nooit tegen verweren,
Wilde mezelf niet bekeren,
En toch keek ik vlug...

Iemand riep mijn naam,
Toen keek ik lang en sindsdien (het duizelde mij aan),
Ach niets bijzonders te zien.

Duivel is dood,
De duivel is ijdel, de duivel is zo groot
Duivel is dood,
Jaloers is de duivel, de duivel is zo groot.
Duivel is dood,
De duivel is luiheid, de duivel is zo groot...

Waarom doe je de dingen,
Als je het zo erg vindt, waarom doe je het dan?
Het antwoord is simpel, waarom likt een hond zichzelf?
Omdattie het kan...

Duivel is dood,
De duivel is geilheid, de duivel is zo groot
Duivel is dood,
De duivel is gulzig, de duivel is zo groot.
Duivel is dood,
De duivel is ijdel, de duivel is zo groot...
De duivel is zo groot...